

UPOKOJENEC

GLASILO BANOVINSKEGA DRUŠTVA DRŽAVNIH IN SAMOUPRAVNIH UPOKOJENCEV ZA DRAVSKO BANOVINO

Št. 10.

Ljubljana, dne 17. oktobra 1939.

Leto IV.

Uredništvo in uprava: Wolfova ulica št. 10. Tel. 4553. Izhaja enkrat mesečno.

Zasedanje zastopnikov vseh banovinskih društev državnih in samoupravnih upokojencev pri poslovodnem društvu v Zagrebu dne 18. septembra 1939

Na vabilo zagrebškega društva državnih in samoupravnih upokojencev kot vodilne uprave je bila dne 18. septembra t. l. skupna konferenca v Zagrebu. Seji je predsedoval g. E. Grabarić, predsednik zagrebškega društva in zagrebški veliki župan v p., navzoči pa so bili naslednji delegatje: Za Zagreb: Zvonimir Jambrec, Kalašić Lovro in Emil Ostojić; za Ljubljano: predsednik dr. Ivan Vrtačnik; za Sombor: Štefan Vlajković; za Banja Luko: predsednik društva za Vrbasko banovino Ilija Mijušković in za Sarajevo: predsednik društva za drinsko banovino Mita Palandžić.

Predsednik Grabarić je spregovoril dobrodošlico vsem navzočim delegatom in je v svojem govoru poudaril potrebo tega sestanka zastopnikov banovinskih društev, ker se že v vseh ministrstvih dela na sestavi državnega proračuna za leto 1940/41 ter je nujna potreba, da tudi naša društva pravočasno predložijo predstavke na pristojna mesta. Naše zahteve bo treba pretresati na skupnem sestanku.

I. Kot prvo točko so zastopniki banovinskih društev sklenili: da bodi in deluj za vsako banovino samo eno banovinsko društvo, ki ima svoj sedež na sedežu banovine, ter da se vabijo na skupne nastope vseh društev državnih in samoupravnih upokojencev samo **banovinska društva državnih in samoupravnih upokojencev**. Privzema se tudi splitsko društvo, ki je doslej delovalo kot organizacija za Primorsko banovino, sedaj pa posluje kot ekspozitura zagrebškega društva.

II. Na predlog Drinske banovine (Palandžić) se sklone, da prevzame zagrebško društvo ponovno posle poslovodne uprave, in to z ozirom na zemljepisni položaj in na velikost banovine, kakor tudi z ozirom na število članov, ker je društvo najmočnejše v državi; eventualno naj se osnuje zveza.

III. Kot najvažnejše in najaktualnejše vprašanje se je vzelo vprašanje o povišanju draginjskih doklad in se je po daljši debati sklenila sledeča resolucija:

1. Zahteva se na merodajnih mestih, da se vstavi v državni proračun za leto 1940/41 potrebna vsota za povišanje draginjskih doklad upokojencem.

2. Da se v uredbi o osebnih in rodbinskih draginjskih dokladah upokojencev ukinejo vse dosedanje omejitve o prejemanju osebnih in rodbinskih doklad brez ozira na velikost in izvor dohodkov.

IV. Zastopnik somborskega društva g. Vlajković ugotavlja, da se, počenši od 1. dne aprila 1938, izplačujejo rodbinske pokojnine iz uradniškega pokojninskega sklada, prav tako tudi osebne in rodbinske doklade drž. upokojencev, počenši od 1. dne aprila 1939, v smislu fin. zakona za l. 1939/40., ter vprašuje, zakaj se naši celokupni pokojninski prejemki predvidevajo v drž. proračunu? V omenjeni fond vplačujejo le aktivni uradniki in mi upokojenci, nimamo pa nikakega vpogleda v upravo tega fonda. Ta fond je naša skupna glavnic, iz katere prejemamo svoje pokojninske prejemke. Poslušati pa moramo vedno očitke, da smo na breme državi in narodu. Takih očitkov ne moremo več poslušati in vedeti hočemo, kako se upravlja naša glavnic, kje je in kako je naložen naš denar? Predlaga torej, da se obrnemo s posebno predstavko na g. ministra financ, da nam da zakonito možnost, da sodelujemo v upravi uradniškega pokojninskega sklada.

Predlog g. Vlajkovića se je soglasno sprejel.

V. Nato se je razpravljalo vprašanje o prevedbi staroupokojencev na nov zakon. To je že stara želja in zahteva vseh upokojencev, ki jo vedno znova ponavljamo.

Sklene se, da se merodajnim mestom predloži predstavka, s katero se bo zahtevalo, da se staroupokojenci prevedejo na nov zakon, da bi se na ta način zenačile pokojnine vseh upokojencev.

VI. G. Kalašić Lovro, zagrebški delegat, je poročal o krivic, ki se je z uredbo o drag. dokladah storila vdovam

(rodbinam) staroupokojencev. Na njegov predlog se sklone, da se s posebno predstavko zahteva pravična ureditev vdovskih osebnih doklad.

VII. Daljša diskusija se je razvila o ureditvi, oziroma odmeri osebnih in rodbinskih pokojnin, glede katerih se ne postopa enotno, temveč v raznih krajih in resorih različno. Včasih bi se moglo govoriti naravnost o šikaniranju. Pristojna mesta imajo na razpolaganje „Uslužbenske liste“; zakaj je treba mučiti uboge vdove in rodbine umrlega uradnika in zahtevati od njih podatke in dokaze, ki jih imajo že v Uslužb. listih?! Ali zakaj mora čakati uradnik, ki se upokoji, mesece in mesece na odmero pokojnine?!

Sklene se: Zahtevamo, da se uslužbencu po upokojitvi, vdovi pa po moževi smrti takoj prihodnji mesec nakaže pokojnina ali pa da se plača akt. prejemkov ne ustavi, dokler se ne nakaže pokojnina.

VIII. Na vrsto je prišla razprava o vprašanju kuluka. Navajali so se vsi ugovori in razlogi zoper kuluk, ki smo mi že ponovno pisali o njih, in se je sklenilo, da se s posebno predstavko zahteva na merodajnih mestih oprostitev upokojencev od plačevanja kuluka.

IX. Delegat g. Mijušković je tožil, da se v Vrbaski in Zetski banovini od 1. aprila t. l. pokojnine zopet neredno izplačujejo (često šele v drugi polovici meseca!), in to zaradi nedostatka kreditov.

Sklene se: Od pristojnih oblastev se zahteva, da se čl. 11. fin. zakona za l. 1935/36 izpremeni ter se fin. direkcije pooblasté, da zadržé za izplačilo pokojnin tudi druge dohodke razen v tem členu omenjenih in da se pokojnine izplačujejo od 1. do 3. v mesecu.

X. Razpravljalo se je o vprašanju ankete, ki jo je sprožilo Somborsko društvo in o kateri smo poročali že v 8. številki „Upokojenca“. Glavna zamisel tega predloga je, da upokojenci, oziroma njihova društva sodelujejo pri sestavi vseh zakonov in uredb, ki se tičejo upokojencev, in to potom strokovnih anket.

Sklene se: S predstavko se je treba obrniti na ministrski svet, da načelno odloči o tem, da se morajo načrti zakonov in uredb, ki se tičejo upokojencev, pred zakonitvijo razpravljati na anketi, ki se naj vrši pri dotičnem resornem ministru

in katere bi se udeležili delegati vseh banovinskih upokojevalskih organizacij, oziroma da se ne izda nobena zakonska odredba ali uredba, ki se tiče upokojevalcev, ne da bi se prej zaslilišali reprezentanti vseh upokojevalskih organizacij v državi; končno, da se tudi vse resolucije, ki se sprejmejo na tej seji, obravnavajo potom ankete.

S tem je bil izčrpan program tega sestanka.

Predstavke, ki se bodo izročile podpredsedniku vlade g. dr. Mačku, se tičejo:

Izenačenja pokojnin staroupokojevalcev z ostalimi upokojevalci;

odmerjanja in nakazila pokojnin takoj po upokojitvi;

doklad vdov in rodbin staroupokojevalcev;

izenačenja pokojnin častnikov - staroupokojevalcev (častniki iz Stare Srbije in Črne gore so prevedeni po zakonu iz leta 1931, ostali pa ne);

ankete o vseh zakonih in uredbah, ki se tičejo upokojevalcev;

sodelovanja upokojevalcev v upravi uradniškega pokojninskega sklada;

točnega izplačevanja pokojnin; oprostitev upokojevalcev od plačevanja kuluka.

Čas intervencije v Beogradu bo določila vodilna uprava.

Istega dne popoldne so delegati sestavljali nove predstavke, ki se bodo pravočasno naznanile društvom.

*

To je bežno poročilo o delu zastopnikov banovinskih društev na skupnem zasedanju. Iz njega se vidi, da to delo ni bilo majhno, in hvaležni moramo biti našim zaupnikom za ves njihov trud, ker ne klonijo in ne zgublajo volje in poguma, da vztrajno in dosledno dvigajo v našem imenu glas za izboljšanje našega stanja in izvojevanje naših pravic. Dal Bog, da bi bil trud nagrajen z uspehom.

O določilih iz zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih

Rok za vlaganje tožbe.

Splošni rok za vlaganje tožbe proti rešitvam tako na upravno sodišče, kakor tudi na Državni svet je 30 dni od dne izročitve rešitve.

Po današnjem administrativnem postopku pri nas posameznik ne prejme takoj rešenja upravnega oblastva, temveč se mu najprej administrativnim putem, to je potom administrativnega dopisovanja priobči uspeh njegove zahteve. Proti taki priobčitvi se ne more vložiti tožba na upravno sodišče, ker je za vložbo tožbe potrebna formalna in definitivna rešitev. Zaradi tega bo posameznik, ki je s tako priobčitvijo nezadovoljen, pri prejemu priobčitve takoj izjavil, da zahteva formalno rešitev in bo položil za to takso. Ako poda tako izjavo, ne teče rok za vložbo tožbe in ne teče vse do dne izročitve te zahtevane formalne rešitve. Ako pa take izjave ne poda in ne zahteva formalne rešitve, mu teče rok od izvršene priobčitve.

Poleg splošnega roka 30 dni se lahko s specialnim zakonom o specialnih predmetih predpiše tudi kak drug rok.

Proti ukazom se vloga tožba v roku dveh mesecev od dne, ko se ukaz objavi v „Službenih Novinah“. Ukaz se lahko posamezniku osebno priobči in se dotič-

Društvo intervenira za vsakega člana brezplačno v vseh osebnih zadevah pri vseh centralnih oblastvih.

nik lahko razreši dolžnosti tudi pred objavo ukaza v „Službenih Novinah“. Rok za vložbo tožbe pa vendar ne teče.

Tožba se vložijo neposredno na upravno sodišče, odnosno državni svet, bodisi osebno ali po pošti na recepis.

Vsebina tožbe.

V tožbi mora biti označen tožilec po imenu, poklicu in bivališču, potem upravni akt in podlaga tožbe (čl. 22).

Tožba se mora izročiti v **dveh izvodih**, od katerih mora eden kot original biti taksiran s predpisano takso. Na tožbo, ki jo vložijo državni uslužbenec proti odločbi, s katero se je kršila kaka pravica državnega uslužbenca, se taksa ne plača naprej. Poleg tega mora biti tožbi priložen tudi upravni spis v izvorniku ali v poverjenem prepisu in vse ostale dokazne priloge, s katerimi tožilec dokazuje svoje navedbe. Ako tožilec ne vložijo tožbe v duplikatu ali ne priloži upravnega spisa, zahteva sodišče to z naredbo v določenem roku. Ako ne postopa po tem naročilu, se mu tožba odbije, kot da ni v redu vložena.

Ako bi upravno oblastvo na zahtevo tožilca ne hotelo izdati mu svojega upravnega spisa, pa minejo od dneva njegove zahteve trije meseci, lahko tožilec z dokazom, oziroma navedbo, da je zahteval upravni akt, vložijo tožbo tudi brez priloženega upravnega spisa.

Sodišče mora to navedbo v spisih preveriti in, ako je točna, se smatra, kakor da je upravno oblastvo izdalo negativno rešitev, to je, da je odbilo tožilcu zahtevo, in mora vzeti tožbo v postopek.

(Dalje sledi.)

Dva jubileja

Maks Lilleg — osemdesetletnik.

26. dne preteklega meseca je slavil gospod Maks Lilleg, viš. davč. upravitelj v p., osemdesetletnico rojstva. G. Lilleg je bil eden prvih pobornikov stanovske organizacije slovenskih drž. nameščencev in upokojevalcev ter dolgoletni predsednik našega društva. Iz tega vzroka smatramo za svojo dolžnost, da se ga spomnimo ob tem lepem življenjskem jubileju, ki so ga deležni le redki ljudje.

Z njegovim imenom so neločljivo povezani začetki zgodovine uradniškega stanovskega združevanja v Sloveniji. Maks Lilleg se je že pred mnogimi deceniji zavedal nujne potrebe organizacije državnih nameščencev in se ni ustrašil neprilik in težkoč, ki so zvezane s tem nehvaležnim delom, predvsem v začetku ustvarjanja.

Bil je več let predsednik Društva davčnih uradnikov; kasneje je načeloval združenim uradniškim organizacijam na Kranjskem. Kot zastopnik kranjskih uradniških organizacij je gospod Lilleg uspešno posredoval v dunajskem parlamentu, predvsem ob času izdelovanja avstrijske uradniške pragmatike. Med vojno — čeprav še v aktivni službi — je sodeloval pri občinski aprovizaciji v Ljubljani in znatno omiljeval z njemu prirojeno človekoljubnostjo in vljudnostjo marsikatero trdoto prestrogih predpisov.

Takoj po končani svetovni vojni je ustanovil Društvo državnih nameščencev za Slovenijo, ki je bilo predhodnik poznejše zveze državnih nameščencev. Uvidel je, če hoče državno nameščentvo izvojevati svoje pravice in uveljavljati svoje težnje, da je nujno potrebno, da se ta organizacija razširi na vso državo. V ta namen je predvsem navezal stike z zagrebškim „Savezom javnih nameštenika“. Na skupni seji obeh teh organizacij je bila meseca julija 1919 ustanovljena v Zagrebu „Centralna zveza javnih nameščencev kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev“. Njeno ime se je pozneje spremenilo v „Glavni savez državnih činovnika i službenika“ ter se je sedež Zveze prenesel v Beograd.

Zaradi bolezni je g. Lilleg v letu 1927. odložil predsedniško mesto Zveze drž. nameščencev in upokojevalcev v Ljubljani in bil za zahvalo za njegovo uspešno delo izvoljen za dosmrtnega častnega predsednika. A že tri leta kasneje je bil vnovič izvoljen za predsednika Zveze ter je ostal do njene likvidacije, ki se je morala izvesti zaradi predpisov novega uradniškega zakona iz leta 1931.

Na izrednem občnem zboru našega društva je bil g. Lilleg 8. decembra 1929 — po smrti prejšnjega večletnega predsednika rač. ravnatelja Svetka — izvoljen za njegovega predsednika in je kot tak ostal do leta 1935. Na odborovi seji

1935 je podal g. predsednik Lilleg naslednjo izjavo:

„Moja visoka starost in predvsem bolezen mi narekujeta, da odstopim kot predsednik društva in dalje tudi kot zastopnik društva v konsorciju „Naš Glas“ in pri akcijskem odboru.“

Prosim, da upoštevate ta telesna in edina vzroka odstopa; prosim pa tudi, da me ohranite vsi še nadalje kot prijatelji, kakršni ste mi bili do sedaj, v prijetnem spominu.“

Prošnjo vseh odbornikov, da naj vztraja vsaj do občnega zбора, je g. Lilleg odklonil, ponavljajoč, da navedeni dejstvi onemogočata nadaljnjo njegovo delovanje in da sta edini vzrok odstopa.

*

Na rednem občnem zboru dne 1. junija 1935 je bil g. Lilleg soglasno in z velikim odobravanjem izvoljen za častnega člana našega društva. Deputacija mu je izročila častno diplomu.

Vsa dolga leta je g. Lilleg kot agilen in vpliven organizator slovenskih državnih nameščencev in upokojencev z uspehom posredoval pri odločujočih činiteljih v Beogradu in predvsem s svojimi intervencijami preprečil marsikatero poslabšanje določil uradniškega zakona in vsakoletnih amandmajev. To mu je tem laže uspevalo, ker je imel vsestranske osebne zveze z mnogimi odločujočimi osebami v ministrstvih. Kot dolgoletni mentor in voditelj slovenskega uradništva si je g. Lilleg ohranil v najneugodnejših časih in razmerah vedno tako redke optimizem. Bil je bodrilec omahljivcev in obupancev. Tak optimizem pa tudi izredno trdno zdravje sta mu pomagala prenašati mnogo udarcev, razočaranj in nespehov v njegovi več desetletij trajajoči dobi stanovskih borb.

Čestitkam njegovih mnogoštevilnih prijateljev in znancev se pridružujemo tudi mi ter se hvaležno spominjamo svojega velezaslužnega, dolgoletnega predsednika z iskreno željo, da naj preživlja večer svojega življenja še mnogo let v sreči, zdravju in zadovoljstvu v krogu svojih dragih.

Franjo Arko — sedemdesetletnik.

Čil in zdrav, mladosten in nasmejan praznuje te dni naš zvesti član ter vestni in marljivi odbornik Franjo Arko, inšpektor finančne kontrole, svojo sedemdesetletnico.

Rodil se je 2. dne oktobra 1869 v Hrenovicah pri Postojni, torej na trdih kraških tleh; njegov oče je bil znani notranjski učitelj Matija Arko. Zgodaj je moral skrbeti sam zase in se je odločil za trgovski stan. Ko je odslužil vojake, je vstopil v službo finančne kontrole ter je opravljal svoj posel po lepih in sončnih goriških Brdih in med Furlani. Vedno je čutil s svojim narodom in se udeleževal narodnoprosvetnega dela. Po prevratu ga najdemo na Koroškem, pozneje v Ma-

riboru. Sodeloval je tam pri ustanovitvi Nabavljalne zadruge državnih nameščencev. Pozneje je bil premeščen v Št. Lennart v Slov. Goricah na novo ustanovljeno upravo finančne kontrole in končno v Ljubljano, kjer je stopil po odsluženi dobi v pokoj.

Kdor vidi našega Arka moško zvrnanega, zdrave mladeniške barve, mu ne bi prisojal, da nosi že sedem križev. Z vneto sodeluje v stanovski organizaciji Banovinskega društva državnih in sa-

moupravnih upokojencev za dravsko banovino in ne zamudi skoro nobene seje. Tovariši so ga vedno veseli in njegova preudarna beseda ter modri nasveti najdejo povsod dober odmev.

Med obilne prijatelje in čestilce se uvrščamo tudi mi ter mu izražamo k njegovemu jubileju iskrene čestitke s toplo željo, naj mu usoda nakloni še mnogo let zadovoljnega življenja v krepkem zdravju in plodnem delu v naši sredi, kjer nam je vedno mil in drag tovariš in sodelavec.

Društvena kronika

Druga seja upravnega odbora Banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojencev v Ljubljani, dne 15. septembra 1939. Začetek ob 5. uri popoldne.

Navzoči vsi odborniki, izvemši podpredsednika Antlogo in odbornika Arka.

Predsednik pozdravi navzoče, v prvi vrsti novega odbornika g. davčnega inšpektorja Bekša, ki je prvič na seji navzoč, konstatira sklepčnost in prične razpravo.

Poroča, da je sklicalo zagrebško vodilno društvo skupni sestanek zastopnikov vseh banovinskih društev v Zagreb za ponedeljek, dne 18. t. m. Ta sestanek je potreben zaradi tega, ker sestavljajo ministrstva proračune za leto 1940/41 in je nujno potrebno, da predložijo banovinska društva predstavke s svojimi željami in zahtevami. Soglasno se sklene, da zastopa naše društvo na tem sestanku njegov predsednik.

Predsednik prečita dopis odbornika in poslovođje PS g. Finka, v katerem naznanja, da podaja ostavko s 16. dnem t. m. na mesto poslovođje in na odborniško mesto, ker je dobil stalno zaposlitev pri nekem velepodjetju, pri katerem mora takoj nastopiti službo, in sicer izven Ljubljane. Zato bi se ne mogel udeleževati odborovih sej. Ostavka se sprejme in se izreče g. Finku za njegovo vestno in točno delovanje odborova zahvala. Ker je bila stvar nujna, je odbor sklenil po izčrpnem poročilu g. predsednika, odbornika dr. Vidica, tajnika in g. Finka, da se začasno postavi za poslovođjo PS društveni član g. Joško Rozina, kapetan v p., ki je bil pred preselitvijo v Ljubljano blagajnik podružnice društva upokojencev v Karlovcu in so mu posli poslovođje PS dobro znani. Kapetan Fink ga je že uvedel v posle, tako da je mogel takoj prevzeti njegovo delo. G. Rozina se postavi do 1. januarja 1940. začasno; po tem terminu se bo sklepalo o stalni postavitvi.

Tajnik prečita pritožbo društvenega člana računskega inšpektorja Antona Bernika zaradi vsebine članka v „Slovenskem Narodu“ z dne 19. julija 1939, pod naslovom: „Nevarno propagando širijo“. V tem članku je objavljena sodna razprava proti nekemu državnemu upokojencu Josipu K., ki se je pregrešil zoper državo ter ga je senat obsodil po čl. 4 zakona o zaščiti države na 2 meseca strogega zapora in 120 din globe pogojno na dve leti. V članku se poudarja, da je najbolj žalostno to, da je mož državni uradnik, torej človek, ki ga je naša država, oziroma naš narod toliko let preživljal in mu daje sedaj pokojnino, s katero „dobro“ živi. G. B. se zgraža nad vsebino tega članka in prosi, da

društvo stori kake korake. Odbor je vzel omejeno pritožbo na znanje, toda je soglasno sklenil, da se ne more spuščati v kako akcijo že zaradi tega, ker je bil dotični upokojenec obsojen in ne kaže se javno zavzemati za njega.

Tajnik je prečital dopis akcijskega odbora humanitarnih ustanov v Ljubljani, v katerem sporoča vsem humanitarnim ustanovam o akciji, oziroma načrtu pravilnika za humanitarne ustanove. Humanitarne ustanove naj mirno čakajo do nadaljnjega. Ko prejme akcijski odbor načrt pravilnika, bo pravočasno obvestil o nadaljnji akciji vse prizadete humanitarne ustanove.

Dr. Vidic poroča o zagrebškem pravilniku bolniške blagajne državnih in samoupravnih upokojencev, ki ga je objavil zagrebški „Umirovljenik“. Pravilnik je prevedel v slovenščino in ga predloži odboru. Sklene se, da se prevod razmnoži in vroči vsem odbornikom, da ga proučijo, potem pa se bo sklepalo o tem, ali bi se mogel pravilnik prilagoditi tudi našim razmeram.

Ko je odbor rešil par internih osebnih vprašanj, je poslovođja PS g. Fink predlagal, da se sprejme šest novih članov PS. Podal je potrebne podatke in, ker so vsi ustrezali pogojem, je odbor pristop soglasno odobril.

Nadalje je g. Fink poročal, da je nekaj članov PS v zaostanku s plačevanjem mesečnih prispevkov. Odbor sklene, naj se dotični člani opozoré, da bodo črtani kot člani PS, ako ne poravnajo zaostalih prispevkov do določenega roka, ter da tudi ne bodo imeli pravice na povračilo vplačanih zneskov.

Blagajnik je prečital poročilo o denarnem stanju in stanju članstva. Ob koncu avgusta je znašalo skupno društveno premoženje 112.254 din, članov pa je bilo 2879. Odbor je vzel poročilo na znanje.

Ker se ni nikdo več oglasil za besedo, je predsednik zaključil sejo ob četrt na 7 zvečer ter se zahvalil odbornikom za udeležbo.

Opozorilo

Člane prosimo, da redno plačujejo članarino. Kdor nima položnice, jo lahko kupi na vsakem poštnem uradu, opremiti pa jo mora s številko društvenega čekovnega računa, to je s številko 12131.

Posmrtni sklad ima svoj posebni čekovni račun, štev. 17678. Kdor torej nakaže **društveno članarino**, naj zapiše na tako kupljeno položnico štev. 12131, kdor pa nakaže **članarino za posmrtni sklad**, pa štev. 17678!

Posvetovalnica – informacije

Opozorilo

upokojencem, ki prejemajo pokojnino od direkcije državnih železnic v Ljubljani.

Direkcija državnih železnic v Ljubljani obvešča vse novo- in staroupokojence, provizioniste in miloščinarje ter rentnike, da jim bo v prihodnjih dneh poslala po pošti nove prijave za prejetje osebnih in rodbinskih dokladov za vpis podatkov po navodilih na tiskovini. Direkcija opozarja vse upokojence in upokojenke, da je treba na prijavah izpolniti točno tudi novo razpredelbo „Spisek otrok“, ki vsebuje podatke za zaračunavanje prispevka za narodni obrambni sklad. Mnogim upokojencem se je zaračunaval prispevek po višji stopnji, ker direkcija pri odmeri davkov ni mogla vpoštevati onih otrok, za katere nima podatkov. Tudi ji ni znano, ali imajo žive otroke, oziroma ali so imeli otroke, ki so morda že umrli. Da pa bo mogla direkcija prispevek pravilno pobirati, naj vsi upokojenci in upokojenke vpišejo v označeno razpredelbo vse otroke, žive in umrle, zakonske in adoptirane ne glede na starost. Vse pravilno izpolnjene prijave naj upokojenci in upokojenke najkasneje do 31. t. m. oddajo pri pristojnih postajnih uradih, (ki imajo upokojence v evidenci glede naročanja premoga in voznih kart), kamor naj se tudi obračajo za vsa zadevna pojasnila.

Poverjeništvu našega društva v Mariboru nam poroča, da si drž. uslužbenci v mariborskih okoliških krajih že več let prizadevajo, da bi se občine Krčevina, Studenci in Pobrežje priključile k mestni občini Maribor. Vršile so se glede tega številne ankete. Mestni gradbeni urad je tudi izdelal ožji in širši gradbeni načrt.

Drž. uslužbenci, ki so še aktivno zaposleni v gradbenem okolišu mesta Maribor, so dosegli, da so jih s 1. aprilom 1939 pomaknili iz III. v II. krajevni plačilni razred. V tem gradbenem okolišu pa živi tudi precejšnje število upokojenih državnih uslužbencev, ki bi vsi tudi radi prišli v II. kraj, plačilni razred. Posamezniki so se potegovali ponovno za to, a doslej še vedno zama.

Mi smo se zavzeli zato, da bi se ugodilo željam državnih upokojencev, ki imajo svoja bivališča v gradbenem okolišu mesta Maribor in da bi se prevedli iz III. v II. krajevni plačilni razred.

Ker kraji Krčevina, Studenci in Pobrežje še niso priključeni mariborski mestni občini, pač pa so v mestnem gradbenem okolišu, ne more finančna direkcija v Ljubljani sama odrediti željene prevedbe. Pač pa se stvar uradno obravnava in je prevedba odvisna od odločitve ministrstva za finance; čim pride ugodna odločitev ministrstva financ, se bo uradno vsem upokojencem, ki so prizadeti, priznala osebna doklada po II. draginjskem razredu. Naše društvo ima stvar v evidenci in se bo na merodajnem mestu zavzelo za ugodno rešitev tega vprašanja.

Posmrtni sklad.

Dne 8. septembra t. l. je kot 6. članica P. S. umrla naša izredna članica **Kink Franja**, soproga železniškega upokojenca Kinka Ivana. Pokojnica je dosegla jedva 53 let starosti. Posmrtni sklad našega društva je takoj izplačal soprogu pokoj-

nice 1000 din, ker je bila že čez 1 leto članica P. S. (Vplačala je samo 192 din).

Od g. Kinka je naše društvo prejelo naslednjo zahvalo:

„Cenjeno društvo!

Društvu upokojencev se najtopteje zahvalim za hitro in točno izplačilo posmrtnine po moji rajni ženi Frančiški, kar mi je bilo v veliko olajšanje mojih razmer; priporočam vsakemu članu, naj se zavaruje, ker sem prejel po enoletnem zavarovanju din 1000. Najlepša hvala!

S spoštovanjem

Kink Ivan s. r.,
železniški upokojenec.

Litija, Gerbin št. 40, dne 19. sept. 1939.“

Novo obvestilo o pravilniku za humanitarne ustanove.

Učiteljska samopomoč v Ljubljani (akcijski odbor za pravilnik) nam je dne 5. oktobra t. l. poslala novo obvestilo o tem vprašanju.

Beograjska grafična organizacija (član akcijskega odbora) je namreč sporočila:

„Danes sta bila tovariša Djurašević in Štark v Ministrstvu trgovine in industrije pri gospodu Tasiću glede pravilnika o humanitarnih ustanovah. G. Tasić nas je obvestil, da projekt pravilnika še ni dovršen, zaradi tega se tudi ni poslal akcijskemu odboru v Ljubljani po hanski upravi, kakor se je obljubilo pred dvema mesecema. Izjavil je, da se bo projekt poslal v Ljubljano, čim bo gotov; kolikor pa bi zaradi termina, ki bi potekel 6. dne decembra t. l., ne bi mogel biti gotov, se bo ponovno odgovoril rok, katerega dobi pravilnik moč in veljavo. Pravilnik se nikakor ne bo dokončno sestavil, oziroma uveljavil, dokler se ne bo dala akcijskemu odboru prilika, da izrazi svoje pripombe k projektu.“

Rodbinska doklada za otroka in železniška legitimacija za 24 kratno polovično vožnjo po železnicah.

Neki naš član je vprašal, ali ima še pravico prejemati draginjsko doklado za hčerko, ki je dobila namestitev kot dnevničarka v državnem uradu, in ali ima hčerka še pravico do 24 kratne polovične vožnje na železnicah.

Odgovoriti smo mu morali, da nima pravice do rodbinske drag. doklade za hčerko in da tudi hčerka nima pravice do 24 kratne polovične vožnje na železnicah. Kot dnevničarka ima hčerka pravico do posameznih polovičnih voženj, vendar mora za vsako tako vožnjo posebej vložiti prošnjo.

Dasi smo že ponovno dajali pojasnila o rodbinskih pokojninah in rodbinskih dokladah, ki jih je treba strogo ločiti, bomo v prihodnji številki „Upokojenca“ še enkrat ponovili vsa dotična določila.

Članom, ki se obračajo na društvo pismeno za informacije in posredovanja.

Mnogi člani urgirajo že po pretoku nekaj dni odgovor na svoje pismeno vložene prošnje, dasi-

ravno vsebina poslani prošnje ne izkazuje pravnobene nujnosti.

Vse take člane prosimo, naj upoštevajo dejstvo, da mora tajništvo v skoro vseh primerih šele izposlovati informacije pri raznih centralnih oblastih, kar ne gre tako hitro in to tem manj, ker niti centralne oblasti nimajo takoj na razpolago vseh potrebnih podatkov. Društvena pisarna ne zavlačuje odgovorov svojih članom, upoštevati se pa morajo navedena dejstva.

Prosimo tudi vse svoje člane, ki se obračajo za razne informacije na društvo, da prilagajo za odgovor znamko za din 1.50.

Razgled

Od našega člana g. D. Ž. v P. smo prejeli naslednji dopis:

„Upravi „Upokojenca“ v Ljubljani.

Za 1. 1939. sem vse obveznosti do 30. septembra izpolnil, kar lahko s sprejemnicami potrdim. S 1. oktobrom mi ukinite list, ker nima smisla pri nastalih razmerah ga več naročevati.

Z odličnim spoštovanjem

D. Ž.“

Gosp. D. Ž. je prezrl, da za „Upokojenca“ ni pošiljal „naročnine“, ker prejemajo list, ki je glasilo Banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojencev za Dravsko banovino, brezplačno vsi člani našega društva. Kar je pošiljal društvu, je bila članarina, list pa je prejel mal za navrzek. Z ozirom na to bi moral pismo g. D. Ž. smatrati za prijavo izstopa iz društva ali za odjavo članstva. Ni nam znano, kaj je dovedlo g. D. Ž. do tega koraka in kakšne so „nastale razmere“, ki so dale povod za njegovo pismo. Naše skromno mnenje je, da nikakor ni prestala potreba organizacije prav vseh upokojencev, če hočemo kdaj doseči izboljšanje svojega položaja, ker je le v slogi moč, posameznik pa ne opravi nič. Mnenja pa smo tudi, da v borbi za svoje pravice ne sme nikdo postati nestrpen in neučakan ter ne sme dati mesta malodušnosti, četudi naskoki v borbi ne prinesejo hitro vidnih uspehov, temveč da je treba vztrajnosti, doslednosti, neomahljivosti in nepopustljivosti, če se hoče priti do cilja. Tega načela se drži naše društvo: zato njegovega odbora ne ustraši noben neuspeh in ne boji se še tako dolge in trnjeve poti, samo da mu na koncu te poti žari iskra upanja na končni uspeh in na zmago. Od svojih članov pa sme menda pričakovati, da tudi oni vztrajajo in ne omagujejo in ne omahujejo, saj ne prinašajo drugih žrtev, kakor da plačujejo redno skromno članarino treh dinarjev na mesec, za katere prejemajo društveno glasilo in jim je društvo na razpolaganje za vsa pojasnila in informacije ter za razna posredovanja. Na kateri strani je žrtev večja, o tem prepustimo razsojo z mirno vestjo našim zvestim in zavednim članom.

Glasilo banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani. Predstavniki dr. Ivan Vrtačnik. — Odgovorni urednik Anton Spendè. — Tisk J. Blasnika nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Predstavniki L. Mikuš. — Vsi v Ljubljani.